

**ת"פ 40751/08/13 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד סיאח אבו
אמדע'ם, עזיז אבו אמדע'ם (ת"פ 40751-08-13 וגם, ת"פ
45725-10-14), סיף אמדע'ם, סלים אבו מדע'ם**

בית משפט השלום בבאר שבע

ג' תשרי תשפ"א

21 ספטמבר 2020

ת"פ 40751-08-13 מדינת ישראל נ' אבו אמדע'ם ואח' ת"פ 45725-10-14 מדינת
ישראל נ' אבו אמדע'ם

תיק חיצוני: 03485201301287

בפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

מדינת ישראל - תביעות נגב

ע"י ב"כ עו"ד אסיף גיל

נגד

הנאשמים

1. סיאח אבו אמדע'ם (ת"פ 40751-08-13)

2. עזיז אבו אמדע'ם (ת"פ 40751-08-13 וגם

ת"פ 45725-10-14)

3. סיף אמדע'ם (ת"פ 40751-08-13)

4. סלים אבו מדע'ם (ת"פ 40751-08-13)

ע"י ב"כ עו"ד מיכל פומרנץ

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדיון

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום, המייחס להם עבירות כדלקמן:

- הסגת גבול, בניגוד לסעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). לנאשם 2 - מיוחסות שתי עבירות; ליתר הנאשמים - עבירה אחת;
- הפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיף 287(א) לאותו חוק (מיוחסת לנאשם 2 בלבד);
- כניסה למקרקעי ציבור שלא כדין, בניגוד לסעיף 5ג(א) לחוק מקרקעי ציבור (סילוק פולשים), תשמ"א-1981 (לנאשם 2 - שתי עבירות; ליתר הנאשמים - עבירה אחת). בנוגע לאישום זה, יצוין, כי בכתב האישום - הופיע שמו הקודם של חוק זה, אשר כיום מכונה: חוק מקרקעי ציבור (פינוי קרקע), תשמ"א-1981. להלן, יקרא חוק זה: "**חוק פינוי קרקע**".

בהתאם להוראות כתב האישום המתוקן המאוחד (הוגש בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 03.03.15, לאחר

עמוד 1

שבהסכמת הצדדים - אוחד הדיון בשני התיקים שבכותרת), האישום הראשון - בתאריך 26.08.13, לאחר מבצע להריסת מחוברים שהוקמו במקרקעין המצויים בגוש 100227, שהם בגדר מקרקעי ציבור (להלן: "המקרקעין"), הרשומים בבעלות רשות הפיקוח ומוחזקים על ידי ובעבר - עד שנת 1998 - הושכרו באופן עונתי לשם עיבוד חקלאי - הסיגו ארבעת הנאשמים גבול בכך שנכנסו למקרקעין, שהו בהם שלא כדין ואף הקימו מבנה - סוכה ארעית על עמודים ובה כיסאות - ללא אישור.

בהתאם לעובדות האישום השני, המיוחסות לנאשם 2 בלבד - בתאריך 20.01.14, לאחר מבצע נוסף לפינוי המקרקעין ממבנים ארעיים שהוקמו עליהם, חזר הנאשם 2 למקרקעין, ביחד עם אחרים, והחל בונה שם סוכה ארעית, על מוטות עץ גדולים, תוך שימוש בפטיש ובמסמרים. בעשותו כן - הסיג הנאשם 2 את גבול המקרקעין; הפר הוראה חוקית, אשר ניתנה לו מאת בית משפט מוסמך, וכן נכנס למקרקעי הציבור והחזיק בהם שלא כדין.

כתב האישום בתיק זה הוגש בחודשים 08/13 ובנוגע לנאשם 2 - הוגש כתב אישום נוסף בחודש 10/14.

בטרם מסירת המענה, עתרה ההגנה, מספר פעמים, לביטול כתב האישום מחמת טענה מדקמית של "הגנה מן הצדק", הבאה לידי ביטוי באכיפה בררנית. טענות אלה נדחו על ידי בית המשפט.

בהמשך, כפרה ההגנה באשמה, והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

במקביל להליך דן, התנהל בבית משפט זה, בפני מותב אחר, דיון מקביל בענינו של הנאשם 1, בפרשה דומה, על כן עתרו הצדדים, בהסכמה, להמתין לתוצאות ההליך המקביל והליכי הערעור, תוך שאף סוכם, שלא יהיה בחלוף הזמן כדי להוות שיקול בנוגע לתיק דן.

לאחר שמיעת הראיות, הורשעו הנאשמים בעובדות ובעבירות, שיוחסו להם בכתב האישום.

עם מתן ההרשעה, עתרה ההגנה להפנות הנאשמים להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר שהוגשו תסקירים, נשמעה פרשת העונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

· ר.פ. נאשם 1 (ת/56) - לחובת נאשם זה הרשעה בגין 19 עבירות של הסגת גבול פלילית

19- עבירות של כניסה למקרקעי ציבור והחזקה בהם;

- גזר הדין בנוגע להרשעה דלעיל של הנאשם 1 (ת/57 - ת"פ 39936-11-13 בצירוף ת"פ 56062-06-13) לענין הסגת גבול פלילית וכניסה למקרקעי ציבור והחזקה בהם - על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, 5 חודשי מאסר על תנאי - שלא יעבור משך 3 שנים, מיום גזר הדין, כל עבירה של הסגת גבול או כניסה למקרקעי הציבור שלא כדין, הפרת חובה חוקית וכל עבירה של שימוש במקרקעין הטעון היתר ללא היתר או בניה ללא היתר בניגוד לסעיפים 145 ו-205 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה - 1965;
- פסק דין ע"פ 72833-01-18 מיום 28.08.18 בענינו של הנאשם 1 (ת/58), שם נדחה ערעורו על הכרעת הדין וגזר הדין בענינו;
- פסק דין רע"פ 7002/18 מיום 20.11.19 בענינו של הנאשם 1 (ת/59), שם נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי לעיל;
- ר.פ. נאשם 4 (ת/60) - לחובת נאשם זה, הרשעה בעבירת תקיפת עובד ציבור; הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והרשעה בעבירה של הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדין;
- כתב אישום, בצירוף הכרעת דין וגזר דין, ת"פ (שלום ב"ש) 4013/09 בענינו של נאשם 4 (ת/61) - שם הורשע הנאשם בעבירת תקיפת עובד ציבור;
- כתב אישום בצירוף הכרעת דין וגזר דין, ת"פ 49813-10-10 בענינו של נאשם 4 (ת/62) - שם הורשע בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו;
- פסק דין ת"א 45792-07-11 מיום 16.08.17 (ת/63);
- פסק דין ע"א 36558-12-17 מיום 05.08.19 (ת/64);
- פסק דין רע"א 7586/19 מיום 11.02.20 (ת/65);
- פסק דין ת"א 61971-02-15 מיום 18.02.19 (ת/66);
- פסק דין רע"א 58088-03-19 מיום 05.07.19 (ת/67).

ההגנה הגישה ראיות לעונש לענין נאשם 3 בלבד:

- מכתב מרואה החשבון של נאשם 3 בנוגע לעסקיו;
 - תעודת עוסק מורשה של הנאשם 3;
 - אישור על קבלת בקשת הנאשם 3 לרישיון קבלן כוח אדם;
- עמוד 3

תעודות מהמכללה האקדמית וינגייט אודות לימודיו של הנאשם 3 כמאמן ספורט.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

לאחר מתן הכרעת הדין ואף על פי שהנאשמים לא הודו באשמה, עתרה ההגנה להפנות את הנאשמים לתסקיר שירות מבחן למבוגרים. לנוכח הסכמת התביעה - נעתר בית המשפט לבקשה זו.

בענינים של הנאשמים הוגשו תסקירים, כדלקמן:

הנאשם 1

שירות המבחן פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם - כבן 71, נשוי ואב לששה עשר ילדים, משתי נשים.

לדבריו, אינו עובד ומתקיים מקצבת המוסד לביטוח לאומי.

שירות המבחן התייחס להרשעתו הקודמת של הנאשם ואף לתיק נוסף, הממתין לבירור דין, שענינו עבירה כלפי אנשי מרות. משלא הוצגה הכרעת דין בתיק זה - לא ניתן לו משקל בגזר הדין.

נאשמים 2 ו-3, הינם ילדיו של הנאשם 1. נאשם 4 הינו בן משפחה.

הנאשם מודה בעובדות המיוחסות לו, אך אינו רואה עצמו כמפר חוק ואינו מבין את הפסול שבמעשיו.

הנאשם פועל ממניע אידיאולוגי.

הנאשם מפגין כעס כלפי המערכת המדינית וגורמי אכיפת החוק ואינו מביע חרטה על התנהלותו.

שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה בענינו של נאשם זה.

נאשם 2

שירות המבחן פירט את נסיבותיו האישיות, כבן 46, נשוי, אב ל-6 ילדים. לדבריו, אשתו וילדיו גרים ברהט והוא ישן ברכבו, אשר חונה במקרקעין, המכונים על ידו "כפר אלערקבי", ואינו עובד מזה כ-7 שנים.

שירות המבחן התייחס לתיק הממתין לבירור דין, בו הוגש כתב אישום נגד הנאשם בגין עבירה כלפי אנשי מרות. משלא הוצגה הכרעת דין - לא ניתן משקל לתיק זה בגזר הדין.

הנאשם מבין את מעשיו ואינו מתכחש להם, אך אינו רואה עצמו כמפר חוק.

הנאשם פועל ממניעים אידיאולוגיים.

הנאשם אינו מביע חרטה על מעשיו ואף טוען, כי חובה היה עליו לעשותם.

שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה בענינו של נאשם זה.

נאשם 3

שירות המבחן פירט את נסיבותיו האישיות, כבן 34, נשוי, אב ל-4 ילדים. לדבריו, מתגורר עם אשתו וילדיו ברהט, שם נולד וגדל.

הנאשם בעל עסקים, בבעלותו מספר קצביות.

הנאשם נעדר הסתכנויות קודמות.

הנאשם טען, כי נקלע בטעות למקום וכי אינו חלק מהמאבק, שמנהלים אביו ואחיו בנוגע למקרקעין.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל יכולות ורבליות, בעל יכולת להפעיל אחרים עבורו. כן התרשם, כי הנאשם חושש מההשלכות של ההליך הפלילי נגדו.

שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה בענינו של נאשם זה.

נאשם 4

שירות המבחן פירט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כבן 53, נשוי ל-2 נשים, אב ל-10 ילדים וסבא ל-8 נכדים, מתגורר עם משפחתו ברהט.

לדבריו, אינו עובד מזה כ-4 שנים ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה.

לנאשם מספר הרשעות קודמות - בגין עבירות של תקיפת עובד ציבור; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; הסעה של תושב זר השוהה באופן לא חוקי.

הנאשם אינו רואה עצמו כפורע חוק, אלא כמי שמנהל מאבק אידיאולוגי על המקרקעין, המכונים על ידו "כפר אלערקבי".

שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה בעניינו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשמים נמצאו מתאימים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

עמוד 5

התביעה הגישה טיעונים לעונש בכתב (ת/68) והשלימה טיעוניה על-פה.

התביעה הדגישה את הפגיעה בזכות הקנין של המדינה להחזיק במקרקעין על פי דין.

התביעה הדגישה את הפגיעה בבטחון הציבור וגם בערך המוגן של שלטון החוק.

לטענת התביעה, מעשי הנאשמים הינם חמורים -אין המדובר בהסגת גבול "רגילה" במקרקעין, אלא המדובר בעבירות על רקע אידיאולוגי מובהק, תוך זלזול בצווים והחלטות שיפוטיות ופעולה ללא מורא מגורמי אכיפת החוק.

התביעה עתרה לקביעת מתחם ענישה לכל הנאשמים, שינוע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נוספת בדמות מאסר על תנאי, קנס או פיצוי.

ההגנה טענה, כי מעשי הנאשמים הינם אירוע יחיד של הסגת גבול, אשר התרחשו לפני 7 שנים.

ההגנה טענה, כי קיים פער מהותי בין מתחם הענישה אליו עתרה התביעה בענינו הקודם של הנאשם, שם המדובר היה ב-19 סעיפי אישום של הסגת גבול וכניסה למקרקעי ציבור ועבירה נוספת של הפרת הוראה חוקית, לבין מתחם הענישה אליו עתרה התביעה בתיק זה, בו מיוחסות עבירות בודדות לכל אחד מהנאשמים.

ההגנה טענה, כי אין הלימה בין תיאור הנאשמים בתסקיר לבין היעדר המלצה בענינם.

ההגנה טענה, כי מעשי הנאשמים אינם על רקע אידיאולוגי אלא על רקע מאבק על זכויות לכאורה.

ההגנה עתרה להימנע ממאסר בפועל.

ההגנה טענה, כי אין מקום להשית קנס על הנאשמים.

בענינו של הנאשם 3, עתרה ההגנה לאי הרשעה, בטענה כי הרשעה בדין תביא לפגיעה של ממש בעסקי הנאשם.

בדברו האחרון של נאשם 1, מסר, כי הוא מכבד את החוק אך ימשיך להיאבק על המקרקעין וישאר בהם, עד שתינתן החלטה חלוטה לענין הזכויות במקרקעין אלו. עוד טען לרדיפה מצד המדינה.

בדברו האחרון של נאשם 2, מסר, שהוא אינו עברין והוא רואה עצמו כמנהל מאבק לגיטימי.

בדברו האחרון של נאשם 3, מסר, בכתב, כי הוא אינו חלק מהמאבק של משפחתו, שהוא אינו עברין וכי הוא נכנס למקרקעין על מנת להביא מזון לאביו. עוד הוסיף, כי הוא איש אקדמיה, בעל עסק ושומר חוק. ביקש להימנע מהרשעתו.

בדברו האחרון של נאשם 4, מסר, שלטעמו הוא מנהל מאבק חוקי ושואף להכרה מהמדינה. כן ביקש להתחשב במצבו הבריאותי והכלכלי.

דין והכרעה

הנאשמים, במעשיהם, פגעו בערכים המוגנים של שלטון החוק, כיבוד החלטות שיפוטיות, ריבונות המדינה וזכויות הציבור במקרקעין.

אין חולק על כך, שהבעלות במקרקעין רשומה במרשם המקרקעין, על שם רשות הפיתוח, קרי, מדינת ישראל.

לכל אחד מהנאשמים בית מגורים ברהט.

הנאשמים הפרו שורה של החלטות שיפוטיות וצווים, שניתנו במשך למעלה מעשור ובהליכים שונים בערכאות השונות.

מעשיהם של הנאשמים גרמו להכבדה על גורמי אכיפת החוק, בהיקף שאין לו אח ורע - עשרות רבות מקרים של פינוי וחזרה למקרקעין. בכל אחד מהמקרים - נדרשה הפעלת כוחות גדולים ותעצומות רבות.

ראה את דברי כב' נשיא בית המשפט המחוזי בבאר שבע דאז, י' אלון, בענינם של הנאשמים 1 - 2 בפסק הדין רע"א 8372-02-10 **אבו אמדע'ם נ' מדינת ישראל**:

הכל מודים, גם המבקשים, כי המקרקעין נשוא הבקשה רשומים בבעלות המדינה וכי למבקשים או מי מהם, אין בהם זכות קניינית כלשהי... המבקשים אינם חולקים כי פלשו למקרקעין לא להם בהעדר כל זכות נטענת המוכרת במשפט ובחוק וכי משך שבע שנים הם ממרים ומפרים בשיטתיות את צוי הערכאות השיפוטיות לכל דרגותיהם המורים להם לפנות את המקרקעין.

הנאשמים מתריסים נגד מערכת אכיפת החוק, וניתן אף לומר, כי רומסים אותה ברגליהם, תרתי משמע.

המדובר בפעילות שיטתית, מאורגנת ומתוכננת, תוך נסיונות השתלטות על המקרקעין וקביעת עובדות בשטח, בדרך של הקמת מבנים.

משנה חומרה למעשיו של הנאשם 2 אשר, לאחר הגשת כתב האישום נגד הנאשמים, והריסת המבנה אותו הקימו באופן לא חוקי, חזר, ביחד עם אחר, למקרקעין, ובנה בהם מבנה נוסף, בגינו הוגש כתב אישום נוסף, אשר צורף לתיק זה. זאת, תוך הפרת הוראה חוקית, שניתנה כדין.

מערכת אכיפת החוק לא תוכל להסכין עם מצב בו אדם חומס לעצמו זכויות בכח הזרוע, תוך התרסה כלפי רשויות אכיפת החוק והמשפט.

מתן לגיטימציה לפעילות הנאשמים עלול להביא לאנרכיה ועל גורמי אכיפת החוק, ובכללם - בית המשפט - להציב גבול ברור וחד משמעי אל מול תופעות מסוג זה.

כפי שהתרשם שירות המבחן למבוגרים, המניע מאחורי העבירות הוא אידיאולוגי. בכך יש משום

פן חומרה נוסף בנוגע לענישה. ראו בש"פ 369/12 **מדינת ישראל נ' הכהן** (פורסם במאגרים):

כשבשלב הענישה עסקינן, הרי שעבריינות אידיאולוגית נתפסת כנסיבה מחמירה ועולה משקלו של שיקול הרתעת הרבים.

מתחם הענישה

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שקיים קושי למצוא פסיקה העוסקת בהסגת גבול מהסוג בו מואשמים הנאשמים.

מרבית הפסיקה העוסקת בנושא, עוסקת בהסגת גבול נקודתית ואינה רלוונטית לענין דנן, בו הנאשמים פולשים למקרקעין ומקימים מבנים לא חוקיים, גם לאחר שמבנים אלו מפונים ונהרסים ע"י גורמי אכיפת החוק, במטרה לתפוס בהם חזקה או בעלות, שלא כדין.

בגזר דינו הקודם של הנאשם 1, ת"פ 39936-11-13 **מדינת ישראל נ' אבו אמדע'ם** וגם 56062-06-13 **מדינת ישראל נ' אבו אמדע'ם**, קבע בית משפט זה, כב' השופט י' עטר, מתחם ענישה כולל של 10 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר בפועל, בגין ריבוי עבירות של הסגת גבול, כניסה למקרקעי ציבור והפרת הוראה חוקית. מתחם זה אושר על ידי ערכאת הערעור - בית המשפט המחוזי ואף בקשת ערעור לבית המשפט העליון - נדחתה.

אלא, שבמקרה דנן, המדובר בנוגע לנאשמים 1, 3, 4 - באירוע אחד מסוג זה, אם גם אירוע מתמשך, ואם גם אירוע, במסגרתו נערכו עבודות בניה במקרקעין. ואילו בנוגע לנאשם 2 - המדובר בשני אירועים דומים, השני מתוכם - תוך הפרת הוראה חוקית, שניתנה בהקשר עם האירוע הראשון.

בשים לב למדיניות הענישה שפורטה לעיל, בשינויים המותאמים (כגון, שבמקרה הנוסף - לא בכל האירועים נערכו עבודות בניה במקום), מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, ביחס לכל אחד מהנאשמים, כדלקמן:

לגבי נאשמים 1, 3 ו-4, מצא בית המשפט לקבוע מתחם הענישה שינוע בין 3 חודשי מאסר בפועל ועד 6 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נוספת בדמות עיצום כספי מסוג קנס וענישה צופה פני עתיד.

באשר לנאשם 2, מצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה שינוע בין 5 חודשי מאסר בפועל ועד 10 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נוספת בדמות עיצום כספי וענישה צופה פני עתיד.

קביעת הענישה הספציפית

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול, את עברם של הנאשמים; נסיבותיהם האישיות והפרוגנוזה של גורמי ההערכה לגביהם.

נאשם 1

לחובת נאשם זה, הרשעה בתשעה עשר עבירות של הסגת גבול, תשעה עשר עבירות של כניסה למקרקעי ציבור שלא כדין ועבירה של הפרת הוראה חוקית. המדובר בעבירות, שנעברו באותה התקופה בה נעברו העבירות דנן.

הנאשם אינו מביע חרטה על מעשיו, אינו רואה בהם פסול, ומדברו האחרון אף עולה, כי אינו מתכוון לחדול ממעשיו בעתיד.

הנאשם כפר בעבירות, בחר לנהל הליך לשמיעת ראיות ועודנו נמנע מנטילת אחריות על מעשיו, גם לאחר מתן הכרעת הדין. כמובן, זוהי זכותו, אך בנסיבות אלה, אינו זכאי להקלה, לה זכאי מי שהודה ונטל אחריות על מעשיו.

אשר לפרוגנוזה מטעם גורם ההערכה המקצועי - שירות המבחן למבוגרים - זו מלמדת על היעדר מוחלט של הפנמת חומרת המעשים; אי-נטילת אחריות ופעולה ממניעים אידיאולוגיים.

כאמור לעיל, שירות המבחן למבוגרים נמנע מלבוא בהמלצה בענין הנאשם.

לזכות הנאשם, יקח בית המשפט בחשבון את גילו המבוגר ומצבו הרפואי הנטען (על אף שלא הוצגו אסמכתאות ועל אף שעד כה לא ניכר היה, שמצבו זה הכביד עליו בפעילותו).

כן ייקח בחשבון העובדה, כי אין נתונים המצביעים על ניהול אורח חיים עברייני או שולי, למעט בנוגע לעבירות דנן. עם זאת, לענין זה משקל נמוך, במקרה דנן, לאור כך, שהמדובר בעבירות על רקע אידיאולוגי. ראו פסק הדין ע"פ 665/79 הזאב נ' מדינת ישראל פד"י לד (1), 319:

בדרך כלל עבירות מתוך מניעים אידיאולוגיים מבוצעות על ידי אנשים בעלי עבר נקי ולעיתים קרובות בעלי תכונות אישיות חיוביות והחברה לא תוכל להגן על עצמה מפני הסכנות לשלום הציבור הטמונות בעבירות המבוצעות ממניעים כאלה, אם לא יוטלו עונשים משמעותיים.

שקלול הנתונים, מצביעים לכיוון ענישה, שתהיה על הצד הנמוך של המתחם, בצירוף עונש מאסר מותנה מרתיע - שיחול על עבירות של הסגת גבול וכניסה למקרקעי ציבור; עיצומים כספיים.

כאן המקום לציין, כי בכל הנוגע לנאשם זה - כבר הושתה ענישה משמעותית, בגין סדרת עבירות, שנעברו באותה התקופה. על כן, בכל הנוגע אליו, יש לצפות, כי המסר, בנוגע לחומרה שרואה בית המשפט בעבירות אלה, הועבר. בנסיבות אלה, על אף שראוי היה להשית עליו עונש מאסר בפועל בכליאה ממשית - לפנים משורת הדין - יתיר בית המשפט לנאשם זה ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

לסיכום - עונש המאסר בנוגע לנאשם זה, יועמד על הצד הנמוך של המתחם, תוך שבית המשפט יאפשר ריצויו בדרך של עבודות שירות.

נאשם 2

מעשיו של נאשם זה, לרבות העובדה, כי שב לעבור העבירות פעם נוספת, מעידים על היעדר מורא מהחוק.

אף נאשם זה אינו מביע חרטה על מעשיו ואינו מבין את הפסול שבהם.

הנאשם כפר בעבירות, בחר לנהל הליך לשמיעת ראיות ועודנו נמנע מלקיחת אחריות על מעשיו, גם לאחר מתן הכרעת הדין. כמובן, זוהי זכותו, אך בנסיבות אלה, אינו זכאי להקלה, לה זכאי מי שהודה ונטל אחריות על מעשיו.

אשר לפרוגנוזה מטעם גורם ההערכה המקצועי - שירות המבחן למבוגרים - זו מלמדת על היעדר מוחלט של הפנמת חומרת המעשים; אי-נטילת אחריות ופעולה ממניעים אידיאולוגיים.

כאמור לעיל, שירות המבחן למבוגרים נמנע מלבוא בהמלצה בענין הנאשם.

לזכות הנאשם, היעדר עבר פלילי, אם כי, בהתאם לפסיקה, שהובאה לעיל - לענין זה משקל מוגבל במאטריה הנדונה.

שקלול הנתונים, מצביעים לכיוון ענישה, שתהיה על הצד הנמוך של המתחם (כפי שנקבע בענינו), אך לא ברף התחתון של המתחם, בצירוף עונש מאסר מותנה מרתיע - שיחול על עבירות של הסגת גבול וכניסה למקרקעי ציבור; עיצומים כספיים.

נאשם 3

לחובת הנאשם העובדה, כי נמנע מליטול אחריות על מעשיו. עד הרגע האחרון ניסה הנאשם לטעון, כי אינו קשור לפעילות במקום ואינו נוטל חלק במאבק על הקרקע, על אף שכפי שנקבע בהכרעת הדין, הוצגו ראיות, מהן עולה, כי השתתף בעבודות הבניה והוא אף הודה, כי היה נוכח במקום פעמים רבות.

שירות המבחן למבוגרים נמנע מלבוא בהמלצה בענינו.

לזכות הנאשם, היעדר עבר פלילי. כאמור, לענין זה משקל מוגבל במאטריה הנדונה.

עוד לזכות הנאשם, כי מנהל אורח חיים עמלני, כבעל עסקים.

שירות המבחן למבוגרים התרשם, כי הנאשם ממוקד במטרותיו האישיות ומוטרד מההשלכות של רישום פלילי. כן, נראה כי ההליך המשפטי המנהל נגדו, מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

בית המשפט אינו מוצא מקום לדיון בשאלת ביטול הכרעת הדין המרשיעה, כאשר המדובר בעבירות, שנעברו על רקע אידיאולוגי וכאשר המדובר במי שלא הודה באשמה ונמנע מליטול אחריות על מעשיו.

שקלול הנתונים, מצביעים לכיוון ענישה, שתהיה על הצד הנמוך של המתחם, בצירוף עונש מאסר מותנה מרתיע - שיחול על עבירות של הסגת גבול וכניסה למקרקעי ציבור; עיצומים כספיים.

נאשם 4

לחובת הנאשם, העובדה כי אינו מביע חרטה על מעשיו, אינו רואה בהם פסול.

לחובת הנאשם, הרשעות בעבירות קודמות כלפי אנשי מרות, אשר יש בהן כדי ללמד עוד על תפישותיו כלפי שלטון החוק וגורמי האכיפה.

הנאשם כפר בעבירות, בחר לנהל הליך ועודנו נמנע מלקיחת אחריות על מעשיו, גם לאחר מתן הכרעת הדין. כמובן, זוהי זכותו, אך בנסיבות אלה, אינו זכאי להקלה, לה זכאי מי שהודה ונטל אחריות על מעשיו.

אשר לפרוגנוזה מטעם גורם ההערכה המקצועי - שירות המבחן למבוגרים - זו מלמדת על היעדר מוחלט של הפנמת חומרת המעשים; אי-נטילת אחריות ופעולה ממניעים אידיאולוגיים.

גורמי ההערכה נמנעו מלבוא בענינו של הנאשם.

לזכות הנאשם יילקח בחשבון, מצבו הבריאותי הנטען, הגם שלא הוצגו אסמכתאות לכך.

שקלול הנתונים, מצביעים לכיוון ענישה, שתהיה על הצד הבינוני של המתחם, בצירוף עונש מאסר מותנה מרתיע - שיחול על עבירות של הסגת גבול וכניסה למקרקעי ציבור; עיצומים כספיים.

חלוף הזמן

הנאשמים נותנים את הדין, במקרה דנן, בחלוף פרק זמן ניכר - כשבע שנים מאז האירועים נושא כתב האישום.

ברגיל - היה בחלוף פרק זמן שכזה כדי להוות שיקול משמעותי בנוגע לעונש שיוטל.

אלא, במקרה דנן - לחלוף הזמן משקל קטן יחסית.

שכן, ההגנה הגישה מספר רב של בקשות ארכה ודחיות דיונים.

בנוסף, היות שבפני בית המשפט, במותב אחר, נדון הליך מקביל, בגין עבירות דומות ובהיעדר הכרעה במקרים קודמים מסוג זה - עתרו הצדדים יחדיו להמתין לסיום ההליך המקביל, ולאחר מכן - עתרו להמתין לפסיקת ערכאות הערעור.

בית המשפט נעתר לבקשה זו, רק לאחר שמסרו הצדדים את הסכמתם כי בשל ההמתנה לסיום הליכי הערעור, לא תישמע טענה בדבר חלוף הזמן (ראה פרוטוקול מיום 23.05.18).

עיצומים כספיים

בית המשפט מוצא לקבל עתירת התביעה להטלת עיצומים כספיים מרתיעים על הנאשמים.

כאמור, המדובר בנאשמים שפלשו למקרקעי הציבור ובנו בהם מבנה לא חוקי, חרף החלטות שיפוטיות קודמות בערכאות שונות, החל בבית משפט השלום וכלה בבית המשפט העליון.

המדינה נאלצה לשאת בעלויות סילוק, פינוי והטמנה של פסולת הבנין, כמו כן בהקצאת כוח אדם לצורך ביצוע האמור.

באשר לנאשם 2, גם לאחר הגשת כתב אישום נגדו, פלש שוב למקרקעין והקים עליהם מבנה, אשר הצריך שוב לבצע סילוק, פינוי והטמנה של הפסולת.

ההכבדה על פעילות מערכת אכיפת החוק, שקשה למצוא לה הצדקה כלשהי, מצדיקה השתת עונש כספי מסוג קנס, לטובת אוצר המדינה.

אמנם, בנוגע לעיצום כספי מסוג קנס, על בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם (ראו סעיף 40ח'לחוק העונשין, תשל"ז 1977). אך המדובר בטענה, שעל ההגנה לבסס אותה בראיות. במקרה דנן, לא הוצגו ראיות בנוגע למצבם הכלכלי של הנאשמים ועל אף טענותיהם של הנאשמים 1, 2, 4 בנוגע להיעדר הכנסות - מקיים כל אחד מהם משפחה עניפה ומוצא זמן לשהות במקרקעין נושא כתב האישום באופן קבוע, בלא שמי מהם מקיים חיים עמלניים או יצרניים. הנטל להוכחת מצב כלכלי המשליך על גובה הקנס - נתון על כתפי ההגנה, ומשלא פעלה כאמור - אין מקום להתחשב בטענות בעלמא.

אשר לנאשם 3 - הלה מסר, כי הוא בעל עסקים ולא נטען, כי לו קשיים כלכליים.

על כן, מוצא בית המשפט לקבל עתירת התביעה באשר להשתת קנסות משמעותיים.

עם זאת, בכל הנוגע לנאשם 1 - יילקח בחשבון העיצום הכספי שהוטל עליו בגזר הדין בת"פ 39936-11-13 ות"פ 56062-06-13 ועל כן, לא יושת עליו עיצום על הצד הגבוה.

מאסר מותנה

משהמדובר בעבירות, שנעברו על רקע אידיאולוגי, ומרבית הנאשמים (למעט הנאשם 3) אף הצהירו, קבל עם ועדה, כי

אינם זונחים המאבק כאמור - מוצא בית המשפט להשית עונשים מרתיעים צופי פני עתיד.

עם זאת, בכל הנוגע לנאשם 1 - ילקח בחשבון המאסר המותנה שהוטל עליו בגזר הדין בת"פ 39936-11-13 ות"פ 56062-06-13.

בהיעדר אינדיקציה, כי הנאשם 3 אכן זנח המאבק בעולם המעשה (להבדיל מרטוריקה) - יושת עונש דומה גם לגביו, כאשר אם אכן אמת בדבריו - ממילא לא יופעל המאסר המותנה.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה ושמע את טענות הצדדים בעל פה; עיין בראיות, שהוגשו לענין העונש; עיין בתסקירי שירות המבחן; ולאחר ששמע את דברם האחרון של הנאשמים (עיין בדברו האחרון של הנאשם 3, שנמסר בכתב); גוזר על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 1:

3 חודשי מאסר בפועל - בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, ב"גשר שיקום תעסוקתי" באר-שבע רח' שאול המלך 113, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם להוראות הממונים עליו במקום וכן הוראות הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב, ביום 17.02.21, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה לפי פרק י"א, סימן ח' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; עבירה של כניסה למקרקעי ציבור שלא כדין ו/או תפיסה של מקרקעי ציבור שלא כדין לפי סעיפים 5א ו-5ג חוק מקרקעי ציבור (סילוק פולשים), תשמ"א - 1981;;

קנס בסך 12,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם ב - 10 תשלומים שווים החל מיום 21.10.20 ובכל 21 לחודש העוקב.

נאשם 2:

6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, ככל שנעצר בגין פרשה זו (על פי רישומי שב"ס);

12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה לפי פרק י"א, סימן ח' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; עבירה של כניסה למקרקעי ציבור שלא כדין ו/או תפיסה של מקרקעי ציבור שלא כדין לפי סעיפים 5א ו-5ג חוק מקרקעי ציבור (סילוק פולשים), תשמ"א - 1981; עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי פרק ט' סימן ד' לחוק העונשין; עבירה של שימוש במקרקעין הטעון היתר ללא היתר ו/או בניה ללא היתר בניגוד לסעיפים 145 ו-205 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה - 1965;

קנס בסך 30,000 ₪ או 180 ימי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם ב - 30 תשלומים שווים החל מיום 15.10.20 ובכל 15 לחודש העוקב.

נאשם 3:

3 חודשי מאסר בפועל - בניכוי ימי מעצרו, ככל שנעצר בגין פרשה זו (על פי רישומי שב"ס);

12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה לפי פרק י"א, סימן ח' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; עבירה של כניסה למקרקעי ציבור שלא כדין ו/או תפיסה של מקרקעי ציבור שלא כדין לפי סעיפים 5א ו-5ג לחוק מקרקעי ציבור (סילוק פולשים), תשמ"א - 1981;

קנס בסך 15,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם ב - 15 תשלומים שווים החל מיום 15.10.20 ובכל 15 לחודש העוקב.

נאשם 4:

4 חודשים ומחצה מאסר בפועל - בניכוי ימי מעצרו, ככל שנעצר בגין פרשה זו (על פי רישומי שב"ס);

12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה לפי פרק י"א, סימן ח' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; עבירה של כניסה למקרקעי ציבור שלא כדין ו/או תפיסה של מקרקעי ציבור שלא כדין לפי סעיפים 5א ו-5ג חוק מקרקעי ציבור (סילוק פולשים), תשמ"א - 1981;

קנס בסך 20,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו;

הקנס ישולם ב - 20 תשלומים שווים החל מיום 15.10.20 ובכל 15 לחודש העוקב.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הנאשמים 2, 3, 4 יתייצבו לריצוי עונשם כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"א, 21 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.